

Proti strachu. Pokud se fotbal dokáže spojit proti Berbrovi, má šanci.

Dlouho zvažoval, jestli to udělat. Jestli má vyklidit strahovskou kancelář, vrátit klíčky od služebního auta a odejít. Antonín Barák, jeden z největších machrů přes mládežnický fotbal a zároveň trenér reprezentace do 15 let, se rozhodl: „Posledního prosince končím.“ Už nechtěl dál pracovat v prostředí, kterému vládne strach.

Strach z mocného funkcionáře Romana Berbra, všehoschopného místopředsedy Fotbalové asociace.

Je vysoce pravděpodobné, že Barák nebude posledním důležitým mužem, jenž opustí nesmírně užitečný projekt, který se rozjel před třemi lety. V nově zřízených akademiích se měl výrazně zlepšit stav mládežnického fotbalu, který upadal. Barák byl spoluvůrcem a hybnou silou.

Ještě větší dosah měl Michal Prokeš, ředitel celého projektu, který skončil za kontroverzních okolností. Na Prokešovu vizi se přitom nabalily osobnosti Poborský, Suchopárek, Kouba, Bejbl, Lička nebo Kozel.

Teď hrozí, že renomovaná jména zmizí. A nejen kvůli tomu, že jsou mnohá z nich podepsaná v otevřeném dopise mířícím na vládce fotbalu.

Upřímně, obsah dopisu není na první pohled nijak ostrý, třaskavý nebo snad revoluční.

Dal by se shrnout do tří vzkazů:

1. Nelíbí se nám Prokešův konec.
2. Jsme znepokojeni.
3. Žádáme o garance, jak bude celý projekt pokračovat.

Budoucnost s Prokešem se konat nebude, nedomluvil se na pokračování smlouvy. „Požadoval plat 250 tisíc měsíčně, což jsme nemohli absolutně akceptovat,“ řekl předseda asociace Martin Malík. Daleko závažnější však pro šéfy údajně byly nesrovnalosti na Prokešově služební kreditní kartě.

Otázkou je, jestli lidé, kteří dopis podepsali, měli všechny potřebné informace. Možná se teď obávají, aby nebyli zneužití v politickém boji.

Svaz si signatáře postupně zve na kobereček a žádá je o vysvětlení.

Na tom by nebylo nic tak hrozného, ovšem všechny další, kteří by se chtěli k dopisu připojit, dost nevybíravě varoval: „Pokud se chce někdo zabývat místo práce pro český fotbal pletichami a interním personálním bojem na půdě asociace, je s ním vedení FAČR připraveno okamžitě ukončit spolupráci.“

Co to všechno znamená?

A jaké to může mít následky?

Jisté je, že fotbal řeší kardinální problém. Vlivní lidé z podpalubí - a není jich málo - se ozvali, že mají dost nadřazeného chování Romana Berbra, který si nechává říkat Náčelník. I proto skončil generální sekretář Rudolf Řepka, nejvýše postavený zástupce českého fotbalu na mezinárodní scéně. Měl „toho“ dost.

To všechno jsou události, které rezonují. Postupem času sice můžou vyšumět, jak se to na české fotbalové scéně stalo nesčetněkrát, ale klidně by tentokrát mohly vést k velkému třesku.

„Chceme být prospěšní společnosti, vychovávat děti i trenéry, ale v systému, který je nastavený ve fotbalovém prostředí, to nelze,“ řekl Jiří Vorlícký, asistent reprezentace do 15 let, který dostal výpověď před deseti dny. Bez udání důvodu.

Nemusíte se dlouze domýšlet, co tím důvodem bylo. Dal najevo, že není spokojený s tím, kam Berbrovo diktátorství směřuje. „Jeho metodou je řídit lidi strachem,“ prohlásil pro deník Sport bývalý předseda rozhodčích Michal Listkiewicz.

Uznávaný polský funkcionář, jehož na svaz kvůli větší důvěryhodnosti rozhodčích přivedl někdejší šéf Pelta, vyprávěl tolik poznatků, z nichž vyplynulo, že jako nezávislý byl pro Berbra krajně nepohodlný.

Nehodil se ani Roman Hruběš, který do české ligy pomohl naroubovat video. Byl garantem celého projektu a školitelem rozhodčích. Čerstvě dostal padáka. Tomáš Maruška z budějovické akademie rezignoval sám, v pátek složil funkci Barák.

Jak dlouho bude českému fotbalu trvat, než pochopí, kdo mu nejvíc škodí? Teď má šanci. Pokud ji chce využít, musí se proti Berbrovi spojit ve velkém.

